

функцій з обслуговування населення, наприклад з надання невідкладної допомоги громадянам, потерпілим від нещасних випадків або від злочинних посягань тощо. Управління внутрішніми справами характеризується високою службовою дисципліною, наявністю єдиноначальності та колегіальності та іншими особливостями.

Характер завдань, вирішуваних в процесі управління внутрішніми справами, обумовлює динамічність цієї діяльності. Кожний етап розвитку нашої держави, як правило, супроводжуються змінами в структурі управління, направленими на поліпшення роботи. Тому динамічність управління в певній мірі сприяє оптимальному вирішенню завдань у сфері внутрішніх справ.

Управління в сфері внутрішніх справ характеризується також тим, що більшість суб'єктів управління не тільки організують, а й безпосередньо практично здійснюють правоохоронну діяльність.

Діапазон, сфера діяльності органів внутрішніх справ, як було сказано вище, настільки широка та за своїм профілем багатоманітна, що об'єктивно виникає постійна потреба в створенні, удосконаленні, реформуванні органів внутрішніх справ, особливо їх спеціалізованих підрозділів, що здійснюють діяльність по боротьбі з організованою злочинністю, економічною злочинністю, незаконним обігом наркотичних засобів, торгівлею людьми та за іншими актуальними правоохоронними напрямками. Тобто йдеться про безперервну еволюцію організації і управління в сфері внутрішніх справ держави.

Управлінська діяльність здійснюється як усередині самої системи органів внутрішніх справ, так і в зовнішньому середовищі, сфері її діяльності, у взаємовідносинах з органами, підприємствами, установами, громадськими об'єднаннями, посадовцями і громадянами. Управлінські форми використовуються для вирішення внутрішньоорганізаційних питань, керівництва всередині самої системи МВС, для керівництва нижчестоящими за підлеглістю органами і окремими працівниками, а також для реалізації зовнішньоорганізаційної діяльності, тобто в ході здійснення спеціальних (основних) функцій управління. Оскільки зовнішня діяльність спрямована на вирішення державних завдань у сфері внутрішніх справ, то в процесі її здійснення найбільш широко використовується правозастосовча форма діяльності взагалі і її різновид - правоохоронна - особливо.

Управління внутрішніми справами як галузь державного управління базується на його загальних принципах і, в той же час, у цій сфері діють принципи, що належать до окремих напрямів діяльності у сфері внутрішніх справ.

На підставі вищевикладеного можна сформулювати наступне визначення: управління органами внутрішніх справ - це цілеспрямований, організуючий та регулюючий владний вплив на систему цих органів та її структурні підрозділи з метою підвищення ефективності їх функціонування і розвитку для успішної реалізації державної політики в сфері внутрішніх справ.

Роль правоохоронних органів у формуванні правової держави в умовах євроінтеграції України

Лім В.Ю., курсант ННШФЕКП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Марков М.М

В умовах розбудови України як правової держави, формування і розвитку правоохоронної системи як самостійного складного міжгалузевого утворення та організаційної основи суспільної безпеки, неможливо не звернути увагу на роль

правоохоронних органів у формуванні правової держави в умовах євроінтеграції України.

Визначені компоненти значною мірою обумовлюють порядок здійснення, ефективність, спрямованість і причинність правоохоронної діяльності, а також дають змогу говорити про існування певної правоохоронної системи, яка нагадує цілий комплекс найрізноманітніших теоретичних напрямів осмислення явища, складає комплексне уявлення про формування правової держави правоохоронними органами.

Оцінюючи стан правоохоронної системи на сьогоднішній день, можна зазначити, що суб'єкти цієї системи не бачать в громадянах потенційних правопорушників, а навпаки залучають громадян до участі у вирішенні суспільних справ в тому числі і в сфері правоохоронної діяльності.

Важливою особливістю правоохоронних органів є те, що їх діяльність є відкритою. Вони інформують органи влади і управління, громадські організації, населення і засоби масової інформації про свою діяльність, стан громадського порядку та заходи, що вживаються для цього. Правоохоронна система тісно взаємодіє з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, населенням. Цей критерій є одним з умов підвищення ефективності діяльності суб'єктів правоохоронної системи та здійснення реального демократичного цивільного контролю над правоохоронними органами.

В правоохоронній системі працюють спеціалісти-професіонали, які володіють спеціалізованими правовими знаннями, відповідними навичками роботи, кваліфіковано виконують юридично значущі дії, що визначають зміст їх роботи. Складність життєвих ситуацій, що вирішуються правоохоронцями, висока вимогливість правової процедури, особливість формально-абстрактного мислення і термінології юридичного спілкування передбачають, що цю роботу повинні здійснювати лише спеціально підготовлені фахівці.

Основними об'єктами, які повинні захищатись системою державних органів, є особистість - її права та свободи; суспільство - його матеріальні і духовні цінності; держава - її конституційний лад, суверенітет і територіальна цілісність. Також слід зазначити, що одне з центральних місць у різноманітній та багатоплановій діяльності держави займає виконання завдань із забезпечення правопорядку та законності, охорони прав та свобод людини і громадянина, прав і законних інтересів державних та недержавних організацій, протидії правопорушенням. Таким чином правоохоронні органи мають значний вплив на формування правової держави, а саме : забезпечуючи права та свободи людини і громадянина; охороняючи інтереси суспільства і держави від протиправних посягань; сприяючи дієвості всієї системи права України, національного законодавства; забезпечуючи громадський порядок і громадську безпеку; протидіє злочинності; вживає заходи щодо усунення причин та умов, які сприяли вчиненню правопорушень.

Отже, правоохоронна система відіграє важливу роль у формуванні правової держави в умовах євроінтеграції України, здійснюючи свою активність у соціально-економічній і політичній сферах суспільного життя, під час забезпечення громадського порядку та громадської безпеки; у процесі провадження досудового слідства; здійснення адміністративно-правової юрисдикції; під час проведення оперативно-розшукових заходів; у профілактичній діяльності; у зв'язку з виконанням адміністративних і судових рішень.